

om de arresterede genstande. Ophævelsen medfører ikke nogen ændring i reglerne om, at arrest i fast ejendom skal tinglyses ved den faste ejendoms værneting, jfr. tinglysningslovens § 1, og arrest i skibe registreres i skibsregistret, jfr. skibsregistreringslovens § 31.

Endelig foretoges ved ændringslovens nogle mindre væsentlige ændringer af tinglysningslovens § 44, stk. 2 og 3.

Lovforslaget, der behandledes sammen med forslag til lov om ændringer i lov om konkurs m. v. (underpant i løsøre) og forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje (tvangsauktion over fast ejendom), fik ved 1. behandling en velvillig modtagelse fra alle partiers side. K. Axel Nielsen (S) udtrykte sin tilfredshed over, at justitsministeren ikke havde fulgt det forslag, som det af justitsministeriet nedsatte udvalg havde fremsat om registrering af rettigheder over motorkøretøjer. Et sådant register ville være et stort og kostbart apparat, og det var efter hans mening endnu ikke påkrævet. De nye regler om ejerpant var det vanskeligt at vurdere, og de måtte overvejes nærmere i udvalget. Gideon (V) foreslog, at man lod den i lovforslaget indeholdte bemyndigelse til justitsministeren til at oprette et centralregister over løsørepantebreve udgå. Nyttens af et sådant register ville ikke komme til at stå i rimeligt forhold til omkostningerne. Med hensyn til de nye ejerpantregler turde han endnu ikke udtale sig. Spørgsmålet måtte nærmere undersøges i udvalget. Der var for Gideon lidt tvivl med hensyn til den foreslåede tilføjelse til § 11. Formelt var der jo intet i vejen for, at pantebreve til statskassen og statslånsinstitutioner transporteredes videre, efter at de var kvitteret, og dette burde man måske udelukke. Bruun de Neergaard (KF) mente, at et centralregister over løsørepant kunne være nødvendigt, men måske kunne man overveje at indføre et almindeligt centralt personbogskontor for hele landet. Derved kunne dobbelt ekspedition undgås. Heller ikke Bruun de Neergaard fandt ændringen af § 11 uden betænkeligheder, når de pågældende pantebreve kunne være videreoverdraget efter at være kvitteret.

Lovforslaget henvistes til et udvalg, der i sin enstemmige betænkning citerede en række spørgsmål til justitsministeren og ministerens besvarelser. Det fremgår af besvarelserne, at ministeren ikke tillagde de fremkomne betænkeligheder over den foreslåede ændring af § 11 nogen vægt. Man havde i praksis aldrig set, at de omhandlede pantebreve var videretransporteret efter at være kvitteret, og hvis det alligevel skulle ske, ville den nye pantthaver sørge for at få sin ret tinglyst — allerede for at sikre sig at få indkaldelse til eventuel tvangsauktion. Udvalget indstillede i betænkningen herefter enstemmigt forslaget til vedtagelse med den ovenfor omtalte ændring ved-